

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Hakka Sevdâlı Bir Yiğit
SELMAN-I FÂRİSÎ
(radıyallâhu anh)

Abdurrezzak el-Muhâcir

- 1. Doğumu:**
- 2. Yaşadığı Toplum:**
- 3. Hıristiyanlarla Tanışması:**
- 4. Babası ile Diyalogu:**
- 5. Sûriye'ye Hicreti:**
- 6. Kölelik Dönemi:**
- 7. Peygamber İle Buluşması:**
- 8. Müslüman Olması:**
- 9. Hürriyetine Kavuşması:**
- 10. Emirlik ve Vâililiği:**
- 11. Ashâb Arasındaki Değeri:**
- 12. Katıldığı Savaşlar:**
- 13. Hakkındaki Bazı Hâdisler:**
- 14. Ölüm Döşeginde:**
- 15. Vefatı:**

HAKKA SEVDÂLI BİR YİĞİT SELMAN-I FÂRİSÎ

(radiyallâhu anh)

1. Doğumu:

Selman radiyallâhu anh'ın doğum yeri hakkında farklı rivâyetler bulunmaktadır. Bu rivâyetlerden birinde doğum yeri İran'a bağlı olan İsfahan'ın Cayy kasabasıdır. Bir başka rivâyette ise İran'ın Huzistan şehrine bağlı olan Ramhürmüz olduğu nakledilmektedir. Bu güzîde sahâbînin doğum tarihi hakkında ise elimizde hiçbir veri bulunmamaktadır.

2. Yaşadığı Toplum:

Selman radiyallâhu anh'ın asıl ismi Mabah b. Buzahşan'dır. İslâm Dîni'ne girdikten sonra ismini Selman olarak değiştirmiştir. Künyesi ebû Abdullâh olan sahâbînin nesebini tarif ederken “Ben Selman bin İslâm'ım” sözü onun bu dîne olan bağlılığının apaçık bir göstergesidir.

Selman radiyallâhu anh'ın yaşadığı toplumda insanlar, atalarından miras kalan mecûsîlik dinine körü körüne bağlanmışlardı. Bu topraklarda büyüyen Selman radiyallâhu anh'da mecbûren bu dînin gereklerini öğrenmişti. Babası toplumun ileri gelenlerinden, zengin, köy ağası ve mecûsîlik dînine aşırı bağlı birisiydi. Oğluna olan sevgisi ve bağlılığı da herkes tarafından bilinmekteydi. Bu aşırı sevgisi oğlunun

başına bir şey gelme korkusunu beraberinde getirmişti. Bu sevgi ve korkunun doğurduğu sonuç ev hapsi olmuştu. Oğlunu eve hapseden baba onun dış dünya ile alâkasını tamamen kesmişti. Mecûsî baba evinde yanan ateşgedenin tutuşturulma görevini de oğlu Selman radiyallâhu anh'a vermişti.

Hayatını dört duvar arasında geçiren Selman radiyallâhu anh dışarıda olup bitenlerden habersizce yaşıyordu. Zamanla dîninin doğru olmayacağı fikri aklını kurcalamaya başlamıştı. Fakat bunu araştırması için evden dışarı çıkması gerekiyordu. Babası işlerinin çok yoğun olduğu bir dönemde oğlunu çiftliğe göndermek zorunda kaldı. Aslında onun dışarıya çıkmasını hiç istemiyordu. Fakat mecbûr kalmıştı. Bu vesile ile de Selman radiyallâhu anh geçici de olsa esaretten kurtulacaktı. Baba ardı ardına sıraladığı tenbihlerle oğluna yapması gerekenleri anlattı. Selman radiyallâhu anh'ın bu fırsatı iyi değerlendirmesi gerekiyordu. Başına geleceklerden habersiz yola çıkmıştı.

3. Hıristiyanlarla Tanışması:

Çiftliğe doğru ilerleyen Selman radiyallâhu anh bir kilise gördü. Kilisede kimlerin olduğunu ve neler yaptıklarını öğrenmek için meraklı bir şekilde oraya yöneldi. Kiliseye ulaştığında insanların daha önce hiç görmediği bir şekilde ibâdet ettiklerine şâhid oldu. Onları izlerken öyle dalmıştı ki babasının verdiği görevi unutmuştu. Selman radiyallâhu anh kilisede ibâdet edenlere hangi dîn üzere olduklarını ve dînlerinin kaynağını sordu. Onlarda Hıristiyanlık dînine bağlı olduklarını ve

kaynak olarak Sûriye'ye gitmesi gerektiğini anlattılar. Vakit ilerlemiş, hava kararmıştı. Geç kalan oğlunu bekleyen baba daha fazla dayanamamış, onu araması için adam yollamıştı. Sonunda eve dönen Selman radiyallâhu anh başından geçenleri babasına anlatmak için sabırsızlanıyordu.

4. Babası ile Diyalogu:

Baba oğlunun eve dönmesine çok sevinmişti. Neden geç kaldığını sorması üzerine Selman radiyallâhu anh başından geçenleri anlatmaya başladı.

Yolda bir kiliseye rastladım. Orada neler olduğuna bakmak için oraya yöneldim. Kilisedeki insanlar daha önce işitmediğim zikirler çekiyor ve çeşitli şekillerde ibâdet ediyorlardı. Onların bu hâli beni çok etkilemişti. Yapacağım işi bile unutmuştum. Onlarla konuştuktan sonra onların bizim dînimizden daha hayırlı bir dîn üzere olduklarını anladım.

Ey oğlum. Bizim dînimiz onların dîninden daha üstün ve hayırlıdır. Onların dîninde ise hiç hayır yoktur. Selman radiyallâhu anh babasının sözlerine îtiraz edince babası onu tekrar eve hapsetmişti. Bu sefer sadece hapsetmekle yetinmemiş, ayaklarına da zincir vurmuştu.

5. Sûriye'ye Hicreti:

Selman radiyallâhu anh bir yolunu bularak kilisede tanıştığı insanlara mektup yazdı. Mektubunda Sûriye'ye gitmek istediğini onlara bildirdi. Hristiyanlar Sûriye'ye doğru bir kervanın yola çıkacağını

kendisine haber verdiler. Bir fırsatını bularak zincirlerden kurtulan Selman radiyallâhu anh yola koyuldu. Artık hakka giden yoldaki mücâdele başlamıştı. Sûriye'ye ulaşır ulaşmaz vakit kaybetmeden buradaki en bilgili Hristiyan âlime ulaşmanın yollarını aradı. Kısa zaman sonra kiliseye ve râhibe ulaştı. Râhibten bu dîni öğrenmek için kendisine yardımcı olmasını istedi. Râhib bu isteği kabul etti. Artık hem kilisede râhibe yardım ediyor, hem de Hristiyanlık hakkında bilgi ediniyordu.

Bu râhib dindaşlarına hâinlik ediyor, yardım için toplanan paraları sakladığı küplere dolduruyordu. Olup bitenlerden habersiz olan halk sevap kazanmak için yardım ediyor, râhibte küplerini doldurmaya devam ediyordu. Râhibin bu durumunu Selman radiyallâhu anh tesbit etmişti. Râhib yakalandığı hastalık sonucu vefat etti. Onun yaptığı hâinlikleri öğrenen halk onu defnetmemiş, hatta onun cesedini taşlamışlardı. Onun yerini dolduracak bir râhib göreve getiridi. Yeni gelen râhib çok ibâdet eden iyi bir insandı. Bu duruma en çok sevinen Selman radiyallâhu anh olmuştu. Yeni gelen râhibe hizmet ediyor, ondan ilim tahsil ediyordu.

Aradan zaman geçmiş râhib bir hastalık sebebiyle yatağa düşmüştü. Selman radiyallâhu anh râhibten kendisini güvenebileceği bir âlime göndermesini istedi. Râhib Musul'da yaşayan güvenilebilir birisi var dedi. Râhib vefat edince vakit kaybetmeden Musul'a ulaşan Selman radiyallâhu anh âlimi aramaya başladı. Sonunda aradığı kişiyle karşılaşmıştı. Başından geçenleri ve amacını kısaca ona da anlattı. Âlim

ona elinden geldiğince yardımcı olacaktı. Zaman ilerliyor ömür sermayesi her geçen an tükeniyordu. Bir zaman sonra bu âlimde ölüm döşeğine düşmüştü.

Bu âlim Selman radiyallâhu anh'a Nusaybin'de yaşayan güvendiği bir arkadaşına gitmesini tavsiye etmişti. Vakti gelen râhib vefat edince sıradaki durağa yolculuk başlamıştı. Nusaybin'de yaşayan âlime ulaşan Selman radiyallâhu anh burada da Allâh'ü Teâlâ'nın dilediği kadar kaldı. Bu âlimde ölüm döşeğine düştü. Daha önce yaşananlar tekrar etmiş bu kez gidilecek yer Rum diyarında bulunan Ammuriyye olarak belirlenmişti. Sûriye'de başlayan ilim yolculuğu tâ Rum diyârına kadar uzanmıştı. Bundan sonra gidilecek yerin neresi olduğu ise belli değildi.

Selman radiyallâhu anh'ın bu mücâdelesini bizlere bir misaldir. Bizlerde İslâm yolunda mücâdele ederken başımıza gelecek sıkıntılara aldırış etmeden yolumuza devam etmeliyiz. Başa gelen her musîbete sabır ve bu yolda sebat bizim imânımızı ve derecemizi arttıracaktır. Şimdi bu güzide sahâbînin mücâdelesini okumaya devam edelim.

Ammuriyye'ye ulaşan Selman radiyallâhu anh buradaki âlimi kısa zamanda buldu. Başından geçenleri ona da anlattı. Âlim ona bildiklerini öğretecekti. Selman radiyallâhu anh diğer yerlerden farklı olarak burada birkaç sığır ve koyun almıştı. Bunlarla dünyalık ihtiyacını giderecek maddi gelir elde etmeyi planlıyordu. Bu âlimin de ölüm vakti yaklaşmıştı. Yakalandığı hastalık sebebiyle yatağa düştü. Selman radiyallâhu anh onunla konuşarak kendisine tanıdığı bir âlimi

tavsiye etmesini söyledi. Fakat bu kez durum biraz farklı idi. Çünkü âlim doğru inanışta yaşayan hiç kimseyi tanıımıyordu. Ama yakında gelecek bir peygamberin haberini kendi kutsal kitaplarından öğrenmişti. Bildiği kadarıyla anlattı:

“Bir peygamberin gelme zamanı yaklaşmıştır. Gelmesi beklenen peygamber İbrahim aleyhisselâm’ın dîni üzere olacaktır. Bir zaman sonra kendi bulunduğu beldeden hicret edecektir. Hicret etmesi beklenen yer iki kara dağın arasında bulunan, hurmalıklarla çevrili bir bölgedir. Ona ulaşmayı umuyorsan hiç durmadan bu uğurda yola koyul. Onu tanımana yardımcı olacak alâmetlerden bazıları şunlardır. Sadaka olarak verilen hiçbir şeyi yemez fakat hediyeleri kabul eder. İki omzu arasında peygamberlik mührü vardır.”

Vâdesi dolan âlim vefat edince Selman radiyallâhu anh, vakit kaybetmeden tarif olunan beldeyi bulmak için harekete geçti. Ammuriyye’ye gelen ticâret kervanları ile Arabistan bölgesine gitmek istiyordu. Kelb kabilesinden bir ticâret kâfilesi gelmişti. Kendisini Arap Yarımadası’na ulaştırmalarına karşılık onlara elindeki sığır ve koyunları vermeyi teklif etti. Anlaşmayı kabul eden tâcirlerle yola koyuldular. Fakat hâinlik yapan tâcirler koyun ve sığırlarını alarak Selman radiyallâhu anh’ı yolda bir yahudiye köle diye sattılar.

Subhanallâh! Hakkı bulma yolunda verilen mücâdele ve bu uğurda sebât. Rabbim bizlere de kendi yolunda başımıza gelecek her türlü sıkıntıya sabrederek bu dâvâda sebât etmeyi nasip eylesin. Allâhumme âmin.

6.Kölelik Dönemi:

Selman radyallâhu anh'ı satın alan Yahudi onu yaşadığı topraklara götürdü. Fakat burası âlimin tarif ettiği yer değildi. ALLÂH'u Teâlâ'nın dilediği kadar burada kaldı. Beni Kurayza Yahudilerinden biri gelerek Selman radyallâhu anh'ı eski sahibinden satın aldı. Artık yeni bir mâcera başlıyordu. Bu Yahudi, peygamberin çıkması beklenen bölgeye yakın olan Medine'de oturuyordu. Bu durum Selman radyallâhu anh'ı çok sevindirmişti. Medine'de hurmalıkları olan Yahudi'nin bahçesinde çalışmaya başladı. Devamlı dışarıda olup bitenleri takip ediyor, peygamberin haberini alabilmenin umudu içerisinde yaşıyordu. Günlerden bir gün sahibinin amcasının oğlu telaşlı bir şekilde çiftliğe geldi. Beni Kayle Yahudi'lerine bedduâ ediyordu. Ardından onların Mekke'den gelen bir adamın etrafında toplandıklarını ve onun peygamber olduğuna şâhidlik ettiklerini söyledi.

Bunları işiten Selman radyallâhu anh başından geçenleri şöyle anlatıyor:

İşittiğim haber beni o kadar heyecanlandırmıştı ki az daha ağaçtan efendimin üzerine düşecektim. Hızla aşağı indim ve az önce duyduklarımı tekrar dinlemek istedim. Onlara neler olduğunu sormamın ardından önce azarlandım. Ardından aldığı haberden canı sıkılan efendim çenemin üstüne bir yumruk vurarak işime bakmamı söyledi. Bende mecbûren işimin başına dönmek zorunda kaldım. Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem ile buluşmak için uygun zamanı

bekledim.

7. Peygamber ile Buluşma:

Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem Kubâ'da Amr b. Avf oğullarına misafir olmuştu. Selman radiyallâhu anh akşam olunca yanına aldığı bir miktar hurma ile peygamberi ziyarete gitti. Bir grup sahâbe ve peygamber bir arada oturuyorlardı. İçeri girdi ve yanına aldığı hurmaları yanlarına bıraktı. Ardından "Sizler gurbettesiniz ve ihtiyaç sahibisiniz. Haberiniz bana ulaştığında sadaka için ayırdığım hurmalarla birlikte geldim. Şu an bunlara en lââyık sizlersiniz" dedim. Peygamber sahâbesine besmele çekerek hurmalardan yemelerini söyledi. Fakat kendisi elini sürmedi. Böylece ilk alâmet görülmüştü. Bu Selman radiyallâhu anh'ı çok sevindirmişti. Evine dönerek ikinci görüşmenin zamanını beklemeye başladı.

Selman radiyallâhu anh ikinci alâmeti görmek için yola çıktı. Yanına aldığı hurmaları onlara hediye edecekti. Nihayet peygamberin yanına ulaşmıştı. Getirdiği hurmaları onlara verdi ve şöyle dedi: "Geçen sefer gördüm ki sadaka olarak verilenlerden yemiyorsunuz. Bu kez bunları size hediye ediyorum." Bu sözlerin ardından Rasulullâh sallallâhu aleyhi ve sellem hem kendi hurmadan yedi, hem de sahâbesine besmele ile ondan yemelerini söyledi. Bu da ikinci alâmetti. Geriye sadece peygamberlik mührü kalmıştı.

8. Müslüman Olması:

Selman radiyallâhu anh son alâmeti görmek için tekrar yola

çıkmişti. Bu kez başından geçenleri bizlere şöyle anlatıyor:

“Peygamberi görmek için şehre gittim. Bir cenaze uğurlaması ile meşguldü. Giydiği elbisesi ince kadifeden imal edilmişti. Kendisine selâm verdim. Ardından sırtındaki mührü görmek için ona doğru yöneldim. Selâmıma karşılık veren peygamber maksadımı anlamış ve eğilerek benim mührü görmemi kolaylaştırmıştı. Peygamberlik mührünü görünce onu tutup öptüm ve ağlamaya başladım. Ardından da başımdan geçen hâdiseleri sırasıyla Rasûlullâh’a sallallâhu aleyhi ve sellem anlattım. Başımdan geçenleri daha sonra ashâba da anlatarak evimin yolunu tuttum.”

9. Hürriyetine Kavuşması:

Selman radiyallâhu anh köle olduğu için Bedir ve Uhud muhârebelerine katılamamıştı. Bir gün Rasulullâh sallallâhu aleyhi ve sellem kendisine efendisi ile anlaşma yaparak hürriyetine kavuşabileceğini anlattı. Ardından da sahâbesine kardeşiniz Selman’a yardım edin buyurdu. Efendisi ile anlaşma yapan Selman radiyallâhu anh artık hür bir insandı.

Bu güzîde sahâbînin hayatında bizim için alınacak birçok ibret ve çıkarılacak nice dersler vardır. Zengin bir ailenin çocuğu olmasına rağmen ve dünyalık birçok imkâna sahip iken bunları elinin tersi ile iterek reddetti. Geçici dünyalıklar onu dâimi âhiret hayatının yolunda ilerlemekten alıkoyamadı. Bu uğurda başına gelen her türlü sıkıntı onun için çok hafif kalıyordu. Dövülmüş, gasp edilmiş, köle olmuştu. Yine de dâvâsında sabırla sebât etmişti. Sonunda İslâm ile şereflendi.

Bizlerde İslâm yolundaki mücâdelemizi sürdürürken bu dava adamlarının hayatlarını düşünmeliyiz. Onlar gibi birer âhîret adamı olmak için çaba sarfetmeliyiz.

10. Emirlik ve Vâililiği:

Selman radiyallâhu anı bir rivâyete göre yaklaşık üç bin kişinin başına emir tayin edilmişti. Bu göreve karşılık kendisine beş bin dirhem maaş bağlandı. Fakat bu paradan bir kuruş bile almamıştı. Kıvrak zekâsı, takvâsı, zühd ve üstün ahlâkı onu diğer insanlardan ayıran bazı özellikleriydi. Dünya hayatına hiç meyletmeyordu. Elindekini, avucundaki Allâh yolunda infak ediyordu. Emirlik ve vâililik gibi görevler kendisine sunulduğunda bu işlerden kaçıyordu. Bu hareket tarzı hakkında söylediği söz ise şöyledir: “İki kişiye emirlik yapmak ile toprak yemek arasında kalırsan toprak ye.” Fakat bir birliğin başına komutan tayin edilince hiç tereddütsüz en önde gidiyordu.

Geçimini hurma yaprağından imâl ettiği sepet ve ipleri satarak sağlıyordu. Kazancını ise şu şekilde değerlendiriyordu. Bir dirhem ile ailesinin ihtiyacını karşılıyor, bir dirheme hurma yaprağı alıyor ve kalan ne varsa infak ediyordu. Subhanallâh! Rabbim bizlere de bu güzîde insanların hayatlarından ibret alarak mallarımızı, canlarımızı dîni mubîn İslâm yolunda harcamayı nasip eylesin. Allâhumme âmin.

Medain’e vâli olduğu dönemde de aynı şekilde devletten maaş almamıştı. Geçimini ip ve sepet satarak sağlıyordu. Dünyaya karşı sevgi beslemediği için pek az eşyası bulunmaktaydı. Abasının yarısı yatak,

diğer yarısı hutbe verirken elbise vazîfesi görüyordu. Giydiğı elbisesi o kadar kısalmıştı ki az kalsın diz kapakları gözükecekti. Kısaca o dünyanın fâni, âhiretin ise bâki olduğunu anlayan nâdir insanlardan bir tanesiydi. Güzel bir ticâret yaparak geçici olana karşılık kalıcı olanı satın almıştı. Bizlerde aynı hassâsiyeti göstererek bu dünyadan yeteri kadarıyla iktifâ edelim. Kalıcı olan âhîret hayatımız için daha çok gayret sarf edelim.

Günlerden bir gün Şam'lı bir tâcir hurma ve incir yüküyle şehre geldi. Yolda şehrin vâlisi Selman radiyallâhu anh'a rastladı. Onun dış görüntüsü sebebiyle ona yardım etmek istedi. Bunun için ona yükümü taşımam için bana yardım edermisin? Diye sordu.

Vâli olmasına rağmen bu teklifi kabul eden Selman radiyallâhu anh yükleri sırtlandı. Birlikte yola koyuldular. Yolda karşılaştıkları topluluğa selâm verdiler. Oradaki insanlar da selâm vâliye olsun diyerek karşılık verdiler. Şam'lı adam insanların neden vâliye selâm olsun dediklerini anlayamamıştı. Biraz daha ilerlemişlerdi ki koşarak gelen insanlar vâlilerinin elinden yükünü almak istediler. Bu durum tâcirin şaşkınlığını üst seviyeye çıkarmıştı. Sonunda yükünü taşıttığı kişinin Medain vâlisi Selman radiyallâhu anh olduğunu anlamıştı. Eline kapatarak özür diledi. O ise adama gülümseyerek eşyâları evine kadar götüreceğini söyledi.

İşte şaşkınlık verici bir olaya daha şâhid olduk. Selman radiyallâhu anh kendisine vâliliğı neden kötü ve çirkin buluyorsun diye soranlara şöyle cevap vermişti. “Başlangıcı tatlı fakat ayrılması acıdır.”

Hizmetçisine iki işi ağır gören sahâbî hamuru dahi kendisi yoğurarak adâlet anlayışını da ortaya koymaktadır. Kendisine bir ev yaptırmak istemiş, bunun için bir usta çağırmişti. Şimdi de ustanın ev tarifine bir bakalım.

Kışın soğuk havalarda sığınak, yazın sıcak havalarda gölgelik, yüksekliği ayağa kalkınca başın tavana değeceği, uzunluğu ise yatıldığında ayakların karşı tarafa dokunacağı bir ev. İşte âhîret hayatını arzulayan bir insanın bu dünyada istediği barınak.

11. Ashâb Arasındaki Değeri:

Hendek harbinde düşmana karşı taktikler düşünülüyordu. Sonunda Selman radiyallâhu anh üstün zekâsı ile hendek fikrini ortaya koydu. Hendek kazma kararı alınmış tüm Müslümanlar kazı işinde çalışıyorlardı. Bir yandan kazı işlerine devam eden ashâb, diğer yandan da tartışıyorlardı. Tartışma konusu ise Selman radiyallâhu anh'ın hangi taraftan olduğu idi. Bir yandan Ensar Selman bizdendir diyor, diğer taraftan da Muhacirler Selman bizdendir diyorlardı. Tartışmaya son noktayı Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem koydu: "Selman bizdendir, ehlibeyttendir." (Taberi, İbni Sa'd)

12. Katıldığı Savaşlar:

Selman radiyallâhu anh köle olması hasebiyle Bedir ve Uhud gazâlarına katılamamıştı. İlk olarak hendek harbine katılmış, bu savaşın kazanılmasında onun hendek kazma fikrinin önemli bir rolü olmuştur. Bu savaşa bu ismin verilmesine sebep kazılan bu

hendeklerdir. Hendek harbi dışındaki tüm savaşlara peygamberimiz sallallâhu aleyhi vesellem ile birlikte katılmıştır. Katıldığı savaşlarda Müslümanlara çok büyük faydalar sağlamıştır.

13. Hakkındaki Bazı Hâdisler:

Rasulullah sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “Cennet üç kişiyi özler. Ali, Ammar ve Selman.” (Tirmizi)

Başka bir rivayette ise “ Selman ilme doyuruldu” demiştir. (İbni Sa’d)

14. Ölüm Döşğinde:

Selman radiyallâhu anh hayâtının sonlarına doğru hastalanarak yatağa düştü. Medain valisi Sa’d b. Ebi Vakkas ziyarete geldiği arkadaşını ağlamaklı görünce çok şaşırmıştı. Bunun sebebini sordu. Aldığı cevap şöyleydi. “Vallâhi dünyaya olan sevgimden ya da ölüm korkusundan ağlamıyorum. Rasulullâh’a sallallâhu aleyhi ve sellem verdiğimiz ahde sâdık kalamadık. Bizler bu dünyadan nasibimizin bir yolcunun azığı kadar olacağına dâir söz verdik. Etrafımdaki karartılara bir bak. Ben sözümü tutamadım. İşte ağlamama sebep budur” dedi. Etrafına bakınan Sa’d radiyallâhu anh bir tane tabaktan başka bir şey görememişti. Bu tabak Selman radiyallâhu anh’ın hem yemek yiyip řu içtiği, hem de abdest aldığı tabaktı.

Sa’d radiyallâhu anh bana ne tavsiye edersin ey ebû Abdullah dedi. O da “Ey Sa’d yemin ettiğinde, bir iş yapmaya kalkıştığında ve hüküm vereceğin zaman Allâh’ ı hatırla” dedi.

15. Vefatı:

Selman radiyallâhu anh eşinden bu dünyada sakladığı tek eşya olan miskini getirmesini istedi. Bu misk Celvela şehrini fethettikten sonraki elde edilen ganimetten payına düşen şeydi. Miski saklama sebebini kendisi şöyle açıklıyor: “Buraya birtakım kullar gelecek. Onlar yemez ve içmezler. Ancak güzel kokuyu severler.” Gayesi canını almak için gelecek meleklerle güzel kokmaktı. Hanımından bir bardak su isteyerek miski sulandırdı. Ardından onu odanın etrafına serperek dışarı çıkmasını istedi. Hanımı dışarı çıktığında vâdesi dolmuş, kulluk vazifesini bitirerek âhirete göç etmişti. Allâh’ın rahmeti üzerine olsun.

Hangi tarihte vefat ettiği hakkında çeşitli rivâyetler bulunmaktadır. Bu tarihler hicri 32. ile 37. yılları arasında değişmektedir. Kaç yaşında öldüğü hakkında da üç yüz elli ile iki yüz elli sayıları zikredilmiş fakat seksen civarında olmasının daha doğru olduğu söylenmiştir. Mezarı Bağdat’ın 30km doğusunda Medain harabeleri civarından akan Deyale ırmağının yanında bulunmaktadır.

